

Matkaraportti Espanja 3.-7.4.2005

Ryhmä:

Elina Anttila, Karhuseutu ry/artesaani, Luvia
Pekka Niemelä, Noormarkun Yrittäjien puheenjohtaja, Noormarkku
Marti Henttonen, Nakkilan Seudun Harmonikat ry, Nakkila
Vesa Formunen, Nakkilan Seudun Harmonikat ry puheenjohtaja, Nakkila
Mervi Seppä, Karhuseutu ry, Ulvila
Olli Helkkula, Karhuseutu ry/parsan kasvatus, Ulvila
Katja Aalto, Noormarkun elinkeinoasiamies, Noormarkku
Viveka Lanne, Karhuseutu ry/Satakuntaliitto, Pori
Niina Harju, Karhuseutu ry, Pori
Maija-Riitta Honkala, Karhuseutu ry, Pori
Ulla Koivula, Satakunta Tourist/ULPU, Pori
Jaana Mälkki, Karhuseutu ry, Pori
Tiina Paavilainen, LS&Reitti, Pori

Tiina Paavilainen/ Espanjan matkapäiväkirja 3.-7.4.2005

Sunnuntai 3.4.

Lähtö Porista oli kello 3.30 ja matka taittui Helsinkiin unisissa tunnelmissa. Lento Helsingistä Barcelonaan kesti noin neljä tuntia. Perillä Espanjassa bussimatalla Barcelonasta Zaragozaan kävimme läpi tulevien Workshoppien ryhmäjakoja ja siinä käsiteltäviä asioita. Koska ryhmiä ei oltu jaettu etukäteen, tuli muutamia ristiriitoja ja epäselvyyksiä kuka kuuluu mihinkin ryhmään. Lisäksi muutamat halusivat useampaan ryhmään, eikä ollut varmuutta riittääkö aika Workshoppeissa. Ryhmästä tuli myös valita puheenjohtaja ja sihteeri. Omalta kohdaltani jako oli selvä, Zaragosassa olisin turisimi ryhmässä ja sama juttu myös Berruecossa. Zaragosassa toimin ryhmäni puheenjohtajana ja Viveka Lanne sihteerinä ja Berruecossa Ulla Koivula olisi puheenjohtajana ja minä sihteerinä. Kun ryhmäjaot ja workshopissa keskusteltavien asioiden runko oli käyty läpi jatkoimme vapaassa tunnelmassa kohti Zaragozaa.

Maisema matkalla hämmästytti kaikkia. Korkeuserot olivat satakuntalaisen silmin hyvin vaihtelevia. Maasto oli todella kuivaa ja hiekan väri vaihteli paikoitellen. Siellä täällä erottui hieman vihreää, mutta todella vähän. Kyliä ei matkan varrella paljon näkynyt, ainoastaan

autioituneita aavekyliä, jossa oli muutama asumiskelvoton kivirakennus. Kuten myös Suomessa, alueella asukasmäärän kasvu keskittyy suurempiin kaupunkeihin.

Saavuttuamme Zaragozaan bussi jätti meidät pienen matkan päähän hotellitamme ja niin muutamat loppumetrit taittuivat kävellen. Ensi vaikutelma Zaragozasta oli työläiskaupunki tehtaineen. Hotellimme oli rikkaan historian omaava 1800-1900-luvun vaihteessa rakennettu hienostunut rakennus. Ryhmä oli jaettu jo aiemmin kahden hengen huonekuntiin ja oma huonetoverini oli Katja Aalto. Hieman levättyämme jaoimme ryhmän kesken saadut Suomi- ja Satakunta- esitteet, jotka tuli antaa worshopeissa oleville ihmisille ja miksei muillekin kiinnostuneille. Kun paperihommat oli tehty, suunnistimme porukalla katsastamaan kaupunkia. Illalla nautimme päivällisen perinteisessä espanjalaisessa ravintolassa.

Maanantai 4.4.

Aamiaisen nautittuamme tapasimme Zaragozan kaupungintalolla apulaiskaupunginjohtajan ja hänen delegaationsa, jotka pitivät ryhmällemme pienen vastaanoton. Tämän jälkeen alkoi workshop kaupungintalon vastaanottosalissa. Ensin Jaana Mälkki lausui tervetulosanat ja kertoi tästä Leader+- projektista. Tämän jälkeen Ulla Koivula kertoi Suomesta ja Satakunnan alueesta. Kun alueen esittely oli ohi, Viveka Lanne kertoi Leader käytännöstä. Tämän jälkeen jakauduimme jo aiemmin kaavailtuihin ryhmiin. Oma ryhmäni eli turismiryhmä koostui itseni lisäksi kahdesta paikallisesta luontoalalla toimijasta. Toinen oli Ebronautasin Néstor Jiménez, joka järjestää luontoaktiviteettejä Ebro-joella. Hän työskentelee myös Zaragozan yliopistossa vedentutkimusryhmässä. Toinen ryhmässäni ollut oli vuoristo-oppaana toimiva Txomin Matienzo Gutierrez. Hän oli myös vetämässä ryhmällemme kaupunkikierroksen samana päivänä. Molemmat olivat erittäin kiinnostuneita yhteistyöstä kanssamme.

Zaragozassa esille tulleita ehdotuksia:

Hankepohjainen varhaisteineille suunnattu leiri, jossa yhteistyömaina olisivat Espanja, Suomi ja Ruotsi. Lastenleiri pidettäisiin esimerkiksi kesällä Suomessa ja talvella Espanjassa. Leirin teemana olisi ympäristökasvatus (environmental education) ja pitäisi sisällään myös erilaisia aktiviteetteja kuten melontaa, vaellusta jne. Näin yhdistyisi monta hyvää asiaa: nuoret, kansainvälisyys ja luontoarvot. Txomin Matienzo kertoi olleensa jo monasti lasteleirien vetäjänä ja olevansa myös erittäin kiinnostunut osallistumaan mahdolliseen yhteistyöhön. Reitti soveltuisi erinomaisesti tapahtuman pitopaikaksi ja kaverit olivat muutenkin otettuja Reitistä. Tällaisessa tapauksessa Legenda Safari voisi olla toteuttajataho Suomessa ja Ebronautas ja Txomin Matienzo yhteistyössä Espanjan puolella.

Ebro-joki on tällä hetkellä hyvin saastunut, koska sinne on muun muassa ajettu tehtaista päästöjä ja muutenkin joki on kokenut suurta välinpitämättömyyttä. Viime aikoina on herätty huolehtimaan joen paremmasta tulevaisuudesta. Keskustelimme Ebron ja Kokemäenjoen samankaltaisesta menneisyydestä ja Néstor Jiménez oli erittäin kiinnostunut mahdollisesti kokoamaan ryhmän ja tulemaan tutustumaan esimerkiksi Reposaaressa sijaitsevaan Satakunnan ympäristöntutkimuslaitoksen, jossa tutkimusaiheena on muun muassa ympäristöhistoria: ympäristön ja ihmisen vuorovaikutus jokisuistossa. Kiinnostus koskee myös idoita, joita alueellamme on käytetty Kokemäenjoen

puhdistamiseksi ja tilanteen parantamiseksi. Hän on myös todella kiinnostunut yhteistyöhön koskien melontaa sekä Espanjassa että Suomessa.

Päätimme, että pidämme keskusteluyhteyden auki ja mietimme konkreettisia toteuttamismahdollisuuksia. Néstor Jiménez totesi, että tämä kesä on todella hektistä, joten hänestä olisi parasta aloittaa mahdolliset toteutuksen suunnittelut ensi syksynä/talvena. Txomin Matienzo totesi olevansa samanlaisessa tilanteessa.

Workshopin jälkeen meille tarjottiin esittelykierros kaupungintalolla ja tämän jälkeen olikin vapaa-aikaa. Lounaan syötyämme, alkoi opastettu kaupunkikierros, jossa esittelijänä toimi jo tuttu Txomin Matienzo. Hän kertoi kaupungin ja siellä olevien rakennusten historiasta sekä vei meidät tutustumaan muun muassa Zaragosan Basilica de Nuestra Sra del Pilariin, jossa on muun muassa Goyan freskoja, jotka olivat ikävä kyllä juuri sillä hetkellä renoveerattavana. Vierailusta kyseisessä kirkossa teki vielä vaikuttavamman se, että olimme siellä ajankohtana, jolloin Paavi oli juuri kuollut. Kirkossa oli paljon ihmisiä muistamassa Paavia ja siellä oli myös Jumalanpalvelus menellään. Ensivaikutelma Zaragozasta harmaana työläsikaupunkina sai huutia, sillä kierroksella näimme myös paljon kaunista ja historiallisesti arvokasta puolta vierailukohteestamme. Kierroksen loputtua alkoikin matka kohti Darocan maakuntaa, Berruecon kylää ja Kurkijärveä.

Berrueco kuuluu Comarca campo de Darocan eli voisi sanoa Darocan maakuntaan. Darocan maakuntaan kuuluu 35 kylää ja näissä asukasluku on kaikkea 18 ja 2242 asukkaan väliltä. Alueen suurimmassa kylässä Darocassa asuu 2242 asukasta. Daroca on myös maakunnan pääkaupunki. Sitä ympäröi neljä kilometriä pitkä muuri, joiden sisälle pääsee kahdesta majiasteettisestä portista. Darocassa on myös Leader-toimisto. Berruecon ajaessamme ajoimme myös kyseisen Darocan ohi.

Berruecossa majoituimme hotelli Secaizaan. Secaizan rakennuksessa on käytetty EU-rahaa ja on hotelli keskellä hiljaisia kyliä vuoristotien saavutettavissa. Monet sanoivatkin ääneen, että Suomessa ei rahoitusta tällaiseen heruisi. Alueen kylät olivat lähes aution oloisia, katukuvassa näkyi vain muutamia vanhuksia. 40 asukkaan Berruecon kylässä emme nähneet muita asukkaita kuin hotellin pitäjät. Asetutuamme taloksi kävimme läpi seuraavan päivän workshoppia ja siinä esiin otettavia asioita. Loppuilta kului päivällistä nauitten ja jutustellen.

Tiistai 5.4.

Aamiaisen jälkeen kävin läpi muutamia asioita, joita toisin workshopissa esiin. Itse workshop alkoi hotellillamme kello 10. Paikalle oli saapunut parisen kymmentä henkilöä, joiden joukossa oli vain yksi nainen. Pääosa ryhmään kuuluvista ei puhunut englantia, joten alkupuheissa ja esittelyissä meni melko kauan. Jälleen Jaana esitteli asiaamme ja Karhuseutua, jonka jälkeen Viveka käsitteli Leader-asiaa ja rahoituspolitiikkaame. Tämä kiinnosti kovasti paikallisia ja tätä asiaa kävimme hyvinkin kauan läpi. Espanjan rahoitussysteemi poikkeaa joiltakin osin meidän käytännöstämme ja asia aiheutti monia ihmettelyjä. Kun Viveka oli lopettanut oli Ullan vuoro esitellä Suomea ja Satakuntaa. Sitten oli aika jakaantua ryhmiin.

Berruecossa esille tulleita asioita (käykö pöytäkirjasta):

Ryhmässä vaikuttivat Ulla Koivula, Katja Aalto ja Tiina Paavilainen, paikallisia Litzan Campaña Allucantosta, paikallinen matkailun kehityspäällikkö Daniel Polo Ramo, Jose Rubio, Darocan maakunnan matkailun asiamies Carolina Julián, Daruecossa olevan majatalon (EU- rahoitteinen) omistaja Jesus Pardillos, sekä Rural Turismin vaikuttaja ja viinimuseon omistaja Jesús Marco Lucía (sekä yksi jonka käsialasta en saa selvää...)

Alueella ollaan juuri aloitelemassa alueellista matkailuyksikköä, jonka edustaja oli Carolina Julien. Tällä hetkellä aloitetaan tuotepakettien kasaaminen ja palvelujen tuotteistaminen. Meissä heitä kiinnostavat eritoten talviaktiviteetit ja mitä alueellamme voi talvella harrastaa. Ryhmä oli myös kiinnostunut siitä, miten toimia ja millaista tukea on saatavissa jos mahdollinen yhteistyö jonkin meidän yrityksen kanssa toteutuisi. Puolin ja toisin vaihdettiin tietoa millaisia turistityyppejä alueillamme käy ja millaisia majoittumistyypppejä löytyy. Oli aika tiukan työn takan alkaa pohtia konkreettisia yhteistyömahdollisuuksia, sillä alueemme ja matkailullinen tilanteemme erosi melko paljon toisistaan. Joitain mahdollisuuksia kuitenkin saimme kehitettyä. Varteenotettavaa olisi esimerkiksi heidän vierailunsa Satakunnan messuilla, joissa heillä olisi mahdollista saada oma osastonsa (Rural-osasto) ja siellä esitellä aluettaan sekä käsitöitään yms. Vastaavasti meiltä tulisi ryhmä heidän Kurkimessuilleen. Lisäksi arkkitehtuuriin keskittyvät matkat olisivat myös mahdollisia vastavuoroisuuteen perustuvia projekteja. Legenda Safarin kannalta tulevaisuudessa mahdolliset patikka- ja linturetket, hevos- ja mönkijävaellukset voisivat olla harkittavia. Alueen kesä on erittäin kuiva ja esimerkiksi tulen teko on useimmiten kiellettyä.

Vaihdoimme hotelli Secaisasta viereisen kylän majataloon. Iltapäivällä vuorossa oli kiertoajelu aluella. Kävimme tutustumassa lintujärven opastuskeskukseen, jossa saimme tietoa järven synnystä, suolapitoisuudesta sekä siellä olevista ravintoketjuista. Lisäksi meille näytettiin esittelyvideo alueella talvehtivista kurjista. Kiertoajelun jälkeen lähdimme tutustumiskäynnille Darocan, jossa ensimmäinen käyntikohteemme oli EU- rahoitteinen majatalo ja tämän omistaja Jesus Pardillos. Majatalo oli todella tyylikkäästi sisustettu ja erittäin kodikas. Ympäristöä ei oltu vielä saatu kuntoon ja kun se on tehty, voidaan sanoa, että paikka on mitä hienoin. Arvelua vain herätti paikan markkinointi ja se, miten asiakkaat sinne löytävät. Sijainti ei nimittäin ole mitenkään ohikulkumatkan varrella. Vierailun jälkeen matkamme jatkui kohti Darocaa, jossa tutustumiskäynti oli viinimuseoon, jossa teimme kierroksen ja kuulumme viininvalmistuksen historiasta sekä nykypäivästä. Viinitila on luomutila, jossa ei käytetä kemiallisia torjunta-aineita. Vaikuttavaa oli myös suuri hanataulu esittelyhuoneen seinällä. Vierailuamme kuvasi paikallinen TV-ryhmä, joka myös haastatteli omaa Hanaamme eli Jaanaa.

Illalla nautimme illallista majatalossa, jossa majoitumme. Ruokailun jälkeen paikan isännät näyttivät meille esittelyvideon ja ilta jatkui hauskoissa merkeissä.

Keskiviikko 6.4.

Aamulla lähdimme Barcelonaan ja matkalla kävimme läpi jokaisen workshop-ryhmässä tulleita asioita sekä Zaragozassa että Berruecossa. Barcelonassa majoituimme hotelli Taberiin kaupungin keskustaan. Iltapäivällä oli kaupunkikierron Aurinkomatkojen oppaan johdolla. Saimme tietoa kaupungin arkkitehtuurista, taiteesta, historiasta, ostospaikoista ja vaikka mistä. Kävimme katsomassa Gaudin suunnittelemaa **La Sagrada Família** temppeiliä, joka on vielä monen rakennusvuosikymmenenkin jälkeen keskeneräinen.

Kävimme myös Gaudin suunnittelemassa **Güellin puistossa**, joka jakoi mielipiteitä useaan osaan.

Illalla oli vapaata ostosaikaa ja yhdessä nautimme päivällinen vanhassa tallissa.

Torstai 7.4.

Kello 9.30 lähdimme lentokentälle ja matka Suomeen alkoi. Kotona olimme noin kello 21.00

Matkan summaus

Omalta osaltani voin sanoa, että mahdollisia kontakteja tulevaisuutta varten tuli muutama. Ebronautasin Néstor Jiménezin kanssa olemme jo lähettelleet sähköpostia ja odotan mielenkiinnolla miten asiat etenevät. Jaana Mälkin ja Katja Aallon kanssa oli keskustelua mahdollisesta hankkeesta, joka käsittäisi juuri varhaisnuorten leirikoulutoimintaa. Noormarkku voisi toimia siinä Suomessa pääpaikkana, Kairilan kyläkoulusta luotaisiin vanhanajan koulu sen aikaisine jumppa- ja muu ainetunteineen. Lapset pääsisivät tutustumaan maatalouteen, käsityöperinteeseen ym. Järjestettyjä aktiviteetteja olisi muun muassa patikointi ja melonta. Ympäristökasvatus olisi myös toiminnassa punaisena lankana. Espanjan päässä olisi saman tyyppistä toimintaa heidän kulttuurilliset perinteensä huomioon ottaen.

Matkan tarkoitus täyttyi omalta osaltani. Ajattelin, jos reissulta saa muutaman varteenotettavan kontaktin ja keskustelu ei jää vain sanan helinäksi, kuka tietää tulevasuuden mahdollisuuksista. Tärkeintä oli juuri mahdollisten kontaktien luominen ja ns. pään avaus. Jos näistä osatekijöistä syntyy myös hanke, se ei varmasti ole huono asia.

Ulla Koivula/ MATKARAPORTTI KARHUSEUTU RY:n WORKSHOPEISTA ESPANJASSA 3. – 7.4.2005

3rd of April, 2005, day 1, Sunday

Matka alkoi UTU:n edestä klo 3.30 ja taittui Helsinkiin erinomaisen hyvän ja iloisen tunnelman vallitessa pikkubussissa. Itse en tuntenut kuin muutaman matkalla olijan etukäteen, mutta matkan aikana toki ehti kaikkiin tutustumaan paremmin. Torkahteluja, kahvitauko ja saapuminen Helsinki-Vantaan lehtoasemalle hyvissä ajoin ennen koneen lähtöä Barcelonaan klo 8.

Saavuttuamme Barcelonan kentälle, löytyi tilausbussi kätevästi ja matka kohti Zaragozaa alkoi. Bussissa käytiin läpi seuraavan päivän workshopin sisältö, vieraat ja tehtiin ryhmäjako. Kullakin ryhmällä oli oma puheenjohtaja ja sihteeri. Vieraita oli tavattavana niin paljon, että meitä tuntui olevan kyydissä liian vähän; osa joutui olemaan oman ryhmänsä pj ja sihteeri ja hoitamaan koko tapaamisen yksin.

Kummastelimme kertakaikkisen kuivaa ja autiota maaseutua koko matkan Zaragozaan asti. Taloja tai ihmisiä näkyi todella harvakseltaan. Kaikkialla oli kuivaa, vaikka olimme odottaneet näkevämme vihreämpää maaseutua jo tässä vaiheessa kevättä.

Zaragozassa majoituimme korkeatasoiseen Gran Hotel – hotelliin, jossa huoneisiin majoittumisen jälkeen tapasimme ala-aulassa ja jaoimme seuraavan päivän materiaalit kullekin valmiiksi Satakunta muovikasseihin. Jaossa oli englanninkielistä materiaalia: mm. seuraavat esitteet: Satakuntaesite, Ajan matkassa Satakunnassa, Reitti, Leineperi, kalastuslupahinnat, Karhuseutu.

Sen jälkeen lähdimme hakemaan sopivaa ruokapaikkaa ja tekemään ostoksia. Zaragoza tarjosi mukavia matkamustojen ostopaikkoja ja näytti suuren kaupungin toimintatapoja. Zaragozassa asuu 700 000 ihmistä ja koko maakunnassa 800 000 ihmistä, joten katujen vieressä olevat parkkipaikat olivat koko ajan täynnä ja autoja kulki melko lailla. Ihmisiä kulki kaupungin kaduilla paljon.

4th of April, 2005, day 2, Monday

Paikallinen leadertyöntekijä tuli meitä vastaan hotellille noin klo 9 ja johdatti meidät kävellen kaupungintalolle. Workshop alkoi klo 9.30 kaupungintalolla varakaupunginjohtajan huoneessa. Varakaupunginjohtaja kertoi lyhyesti Zaragozasta, toivotti meidät tervetulleiksi ja tarjosi kahvit. Saimme kukin kaupungin muovikassin, jossa oli

- DVD Zaragozan historiasta
- Joaguin Pardinillan quinteton CD
- runoja ja lauluja paikallisen museon kokoamana CD:nä
- kuvataiteilijoiden esittelykansio
- 2 x vuoden 2004 tapahtumakalenteri
- keramiikkataiteen esittelykirjanen vuodelta 2004
- EXPO 2008 –esite
- Zaragozan luontoesite

Workshopin aloitti noin klo 10.15 Jaana Mälkki kertomalla lyhyesti tapaamisen syistä sekä toivottamalla kaikki tervetulleiksi. Sen jälkeen Ulla Koivula kertoi lyhyesti Suomesta sekä siitä, mitä Satakunta on matkailumaakuntana ja Viveka Lanne jatkoi kertomalla leaderistä. Ryhmiä muodostettiin seuraavasti: teatteri, musiikki, artesaanit, leader, kunta, luontomatkailu, ja yrittäjät. Itse oli tässä workshopissa teatteriryhmän puheenjohtaja ja sihteeri. Tapaamisesta teen erillisen pöytäkirjan.

Workshopin jälkeen klo 13 meille esiteltiin kaupungintaloa. Vapaata ostosaikaa oli noin klo 16 asti, jolloin oli opastettu kaupunkikiertros Zaragozassa. Oppaana toiminut englantia puhuva mieshenkilö oli nuori, rauhallinen ja auttavainen. Löysi mukavia käyntikohteita normaalien nähtävyydenkohteiden lisäksi.

Noin klo 19 lähdimme Berruecon kylään ja majoituimme hotelli Secaizaan. Hotelli Secaiza oli pienen kylän varmasti ainoa majoittaja. Hotelli oli uusi ja siisti. Kussakin huoneessa oma kylpyhuone. Ilta pimeni nopeasti, joten illalla ei hotellilta ollut lähtemistä ympärillä leviävän maaseudun rauhaan tutustumiseen. Yhteinen illallinen ja Vesa Formusen viihdyttävä hanurinsoitto lopettivat illan rauhallisesti.

5th of April, 2005, day 3, Tuesday

Toinen matkan workshopeista järjestettiin Hotelli Secaizassa. Tilaisuus alkoi klo 10. Yläkerrassa kokoontui turismiryhmä ja alakerrassa leader sekä yritykset. Tällä kertaa toimin matkailun ryhmän puheenjohtajana. Ryhmän jäsenet luetellaan sihteerinä toimineen Tiina Paavilaisen tekemässä pöytäkirjassa. Ryhmässämme oli mukana myös Katja Aalto. Tapasimme 8 henkilöä, joiden joukossa oli myös ainoa tämän workshopin espanjalaisten naisedustaja.

Hankaluutena oli, että vain kaksi tapaamisessamme läsnä ollutta miestä puhui englantia, ja naisedustaja puhui saksaa. Muut odottivat hiljaa, kunnes heille käännettiin kukin keskustelu. Keskustelun kääntämisen jälkeen aloittivat ryhmän espanjankieliset keskustelun keskenään. Nämä espanjankieliset keskustelut venyivät hyvinkin pitkiksi. Jossakin vaiheessa englanninkielinen henkilö sanoi miesten keskustelevan keskenään politiikkaa, josta hän itse ei ymmärrä mitään. Ja espanjankielinen keskustelu jatkui, kunnes tiivistelmänä meille kerrottiin englanninkielellä, mistä olivat keskustelleet.

Ryhmä kyseli hyvinkin paljon alueestamme. Kyselivät maaseutumatkailuyritysten kannattavuudesta ja toimintatavoista, erikoisuuksistamme, yritysten kannattavuuksista yms. Myös ruokamatkailu kiinnosti heitä.

Oli hankala löytää yhteistä etenemistietä. Ehdotimme kuitenkin, että heiltä tulisi artesaaniporukka esittelemään tuotteitaan Satakunnan Messuille. Samalla käynnillä heitä kierrätettäisiin Karhuseudun alueen matkailukohteissa, harrastajateatteri Ulpussa, alueen jonkin kunnan virastolla, luontoreiteillä, käsityöläispajoissa sekä musiikkitapahtumassa tai sen järjestäjäväkeä tapaamassa. Rahoitus tulisi mahdollisuuksien mukaan järjestää niin, että kunkin vierailukohteen kunta maksaisi osan bussikuljetuksista, ruokailuista ja majoituksista yms. ja espanjalaiset kustantaisivat itse oman lentomatkinsa Poriin, Tampereelle tai Helsinkiin.

Kyseisen matkan järjestämiseksi tulisi tuolloin sitouttaa vapaaehtoista väkeä sekä Karhuseudun edustajan tulisi olla päivävuoroinen.

Espanjalaiset ehdottivat, että meiltä voisi vastaavasti tulla väkeä heidän käsityöläistapahtumaansa, jossa esittelypöytä on ilmainen.

Workshopin loppupuolella tarjottiin kahvit ja workshopin päätyttyä klo 13 söimme lounaan Hotelli Secaizassa. Vierailu lintujärvellä lyheni sateen takia niin, ettemme kävelleet järveä ympäri. Tutustuimme kuitenkin järven vierailukeskukseen, jossa esiteltiin järven eliöstöä sekä kerrottiin järven historiasta ja sen suolapitoisuudesta.

Sen jälkeen tutustuimme bussikiertoajelulla leaderrahoitusta saaneen majoitusyrittäjän tiloihin. Tila on vanha viinitila, joka on nyt remontoitu majoituskäyttöön. Piha ympäristöineen oli keskeneräinen, mutta majoitustila erittäin korkeatasoinen soluasuunto; yksi yhteinen keittiö ja siistit, juuri valmistuneet majoitustilat. Pihan välittömässä läheisyydessä oli hevosia, joita ei kuitenkaan hyödynnetä matkailutarkoituksessa. Ne ovat lähinnä vain perheen omassa käytössä.

Myöskin vierailimme luomuviinitilalla. Tutustuimme sen museo-osaan sekä koululaisten käyttöön valmistettuun viininteko-opetustilaan.

Näiden jälkeen jatkoimme matkaa Gallocanta –kylään, jossa majoituimme Allucantan retkeilymajaan. Nautimme yhteisen illallisen ja sen päätteeksi omistajat esittivät kyläänsä ja lintujärveä kuvaavan videon. Saimme myös paperikassit, joissa alueen esitteitä. Esittelimme omistajille ja yrityksen henkilökunnalle suomalaista musiikkia ja tanssia.

6th of April 2005, day 4, Wednesday

Aamiaisen jälkeen matka jatkui kohti Barcelonaa, jossa majoituimme hotelli Taberiin. Opastettu kaupunkikiertä tarjosi nähtävää ja sen jälkeen oli vajaan kahden tunnin vapaa-aika ostoksia varten. Yhteiselle illalliselle lähdimme klo 21.

7th of April 2005, day 5, Thursday

Klo 9.30 lähdimme kohti Barcelonan lentokenttää. Lento Helsinkiin myöhästyi hieman, joten olimme Suomessa noin klo 17. Ja niin ollen Porissa klo 20.45.

Mervi Seppä

Espanjan matkapäiväkirja 3.-7.4.05

sunnuntai 3.4.

Klo 02.50 lähdin kotoa Helkkulan Ollin kautta hakemaan Honkalan Maija-Riittaa. Linja-auto otti meidät kyytiin Ulvilan Shellin pysäkiltä.

8.00 lentokone lähti Helsinki Vantaan lentoasemalta kohti Barcelonaa. Nousu oli todella nopea. Sain paikan ikkunan vierestä. Sää oli selkeä koko matkan ajan ja maa alapuolella näytti ihan tilkku-täkiltä. Alppien ylitys oli todella mahtava kokemus, näin ensikertaa lentäneelle.

Kone laskeutui 10.40 paikallista aikaa, joka on 1 tunti jäljessä Suomen aikaa.

Matka bussilla kohti Zaragozaa alkoi. Noin puolessavälissä pysähdyimme syömään moottoritien yli rakennettuun ARS-taukopaikkaan. Matka Barcelonasta Zaragozaan kesti noin 5,5 tuntia, ja maisema oli melkein koko matkan aavikkoa.

Mahassani pyöri ilma ja se oli ajoittain melko kipeäkin ja matkaväsymyksestä johtuen olin ihan pihalla tästä maailmasta, mutta sitkeästi vaan lähdin muiden mukana ”etsimään” kahvilaa ja kauppaa. Kahvila löytyi, mutta vatsan väänneiden takia en juonut enkä syönyt mitään. Kaupasta ostin vettä, joka osoittautui kuitenkin limpsaksi.

Nukahdin noin klo. 20.00 hotelli huoneeseeni, toiset lähtivät illalliselle tapas-baariin.

maanantai 4.4.

Aamulla heräsin 7.15. Suihkun jälkeen lähdimme huonetoverini kanssa hotellin ravintolaan, joka oli todella hieno. Aamupala oli erittäin monipuolinen, ei tosin tavanomainen, mihin olen tottunut. Rohkeasti söin mitä mieleni teki.

NH-Hotelli oli hieno ****-hotelli.

Aamupalan jälkeen lähdimme kaupungintalolle. Missä meidät otti vastaan Antonio Becerril Gutiérrez. Pienen kahvittelun jälkeen siirryimme isoon saliin, jonne oli järjestetty workshop.

Yhteisen esittely tilaisuuden jälkeen jakaannuimme eri ryhmiin keskustelemaan mahdollisista yhteistyö mahdollisuuksista. Minä olin Katjan kanssa Kunta ryhmässä ja tapasimme Ana Isabel Diez. Workshopien jälkeen meille esiteltiin hieman Zaragozan kaupungin taloa.

Palasimme hotellille, jonka jälkeen lähdimme etsimään ruokapaikkaa. Löysimmekin paikan nimeltä Mesón El Cierzo missä ruokailu maksoi vain vajaan 10 euroa. Minä söin alkupalaksi kuivattua lihaa, parsaa ja porkkana raastetta. Pääruuaksi söin ison pihvin ja ranskalaisia. Jälkiruuaksi tilasin paahtovanukasta ja ruokajuomana oli tietenkin viini. Hotellille kerkesimme nippa nappa lähtöaikaan, ja kun oli kiire, niin totta kai meitä änkesi 5 ihmistä 4 hengen hissiin. Tietysti se jäi jumiin 2 ja 3 kerroksen välille. Hetken aikaa odoteltuamme ovet aukesivat ja jouduimme hyppäämään pois hissistä.

Hieman myöhässä pääsimme kuitenkin aloittamaan kaupunki kierroksen.

Näimme monta kirkkoa ja katedraalia. Kävimme pitopalvelu kaupassa. Kuuntelimme hetken aikaa messua jossa rukoiltiin paavin puolesta.

Lähdimme kohti Berruecota, maisemat muuttuivat nopeasti kuivista aavikoista silmäkantamattomiin ulottuvilla pelloilla ja viiniviljelmillä.

Huikkea kokemus oli ”serpentiinitie” vuoren rinteellä. Majoituimme Berruecon kylään, Secaisa nimiseen hotelliin. Hotelli oli uudehko EU-rahoituksella rakennettu hotelli.

Illallisella söin alkupalaksi Aragonian vihanneksia = joka oli kuin raparperin palasia ja perunaa. Pääruuaksi söin kanaa ja perunaa. Jälkiruuaksi sain omenan keskellä lautasta. Illallisen jälkeen lauleskelimme haitarin säestyksellä.

tiistai 5.4.

Aamulla herättyäni vetäisin kevyesti vaatteet päälleni ja lähdin hotellin parvekkeelle ihastelemaan aamun nousua ja linnun laulun lisääntymistä valoisuuden lisääntyessä. Aamupala oli vaatimattomampi kuin edellisäänä, mutta ihan maittava ja ravitseva. Workshopit alkoivat 9.30. Jose toimi kääntäjänä, kun paikallisista vain muutama osasi englantia. Siksi esittely kesti huomattavasti pidempään kuin Zaragosassa. Jakauduttiin taas pienryhmiin ja minä olin nyt Lieder+ ryhmässä. Meidän ryhmässä oli Jose ja joku muu paikallinen, Olli, Niina, Elina, Viveka ja minä.

Heillä oli jo valmiina mielenkiintoinen Kurki-hanke, johon he halusivat löytää meiltä yhteistyö tahon tai tahoja.

Ruokailun jälkeen pakkasimme kamat linja-autoon ja lähdimme käymään Kurki-keskuksessa ja Callocanta-lintujärvellä. Kurki-keskus oli rähjäisen näköinen koppi tien vieressä, mutta sisällä oli melkoinen yllätys, siellä oli mielenkiintoinen Kurki-, paikalliseläin- ja järvi näyttely. Sateesta huolimatta kävimme kiikaroimassa lintujärvellä, näkyihän siellä jotain pieniä mustia öttiäisiä.

Lintujärvellä käynnin jälkeen veimme tavarat seuraavaan majoituspaikkaan, joka oli Allucanta hostelli. Vaatteiden vaihdon jälkeen lähdimme tutustumaan yksityiseen matkailumajoitus kohteeseen, joka oli sisätiloiltaan laitettu todella hienoksi. Piha alueille olisi ollut vielä paljon tehtävää.

St. Martinissa kävimme tutustumassa viinimuseoon, ja yllätykseksemme paikalle oli tullut paikallistelevision kuvaus-ryhmä. Jaanaa haastateltiin.

Takaisin Allucantaan matkatessamme poikkesimme Darocan kylässä.

Allucantaan saavuttuamme meille oli laitettu ruoka valmiiksi, mutta menin käymään huoneessamme WC:ssä, Elina lähti alakertaan eikä huomannut, että olin vielä WC:ssä ja lähtiessään lukitsi oven. Taas olin jumissa, tällä kertaa huoneessa, kun ovea ei saanut

edes sisäpuolelta auki ilman avainta ja avain oli Elinalla. Niina kuuli ahdinkoni ja kävi sanomassa Elinalle, joka tuli päästämään minut pois. En siis jäänyt ilman illallista. Illallisen pääruoka olikin sitten täysi mysteeri, kun sellaista ruokaa ei löytynyt ollenkaan sanakirjasta. Selvisi kuitenkin, että ANDA = lintua joka ei lennä. Ruoka-annoksen saapuessa lautasella oli noin rastaan kokoinen lintu paloitetuna 4 osaan ja ruokalusikallinen perunamuusia sekä etikkaista kastiketta.

Ruokailun jälkeen meille näytettiin video Callocanta-järvestä ja kylän tapahtumista. Samalla saimme pussit, joissa oli esitteitä ja erittäin kaunis Kurki-pinssi.

Osa meistä siirtyi jatkamaan iltaa baarin puolelle. Vesa tuli haitarinsa kanssa. Isäntä tarjosi meille paikallista pontikkaa Roja (roha), joka oli kuin paloöljyä, mutta sitkeästi tuhosin oman snapsini. Vastapainoksi isäntä toi pöytään pullon Persikka-likööriä, joka oli todella hyvänmakuista pontikan jälkeen. Ehkä nesteet irrottivat kielen kantamme ja laulu sekä tanssi jatkui 2 asti yöllä.

keskiviikko 6.4.

Aamulla herätys ennen kukonlaulua, sää oli hieman sumuinen.

Suihkussa en käynyt ollenkaan, kun suihkusta tuli vettä vain ihan norumalla. Aamupala oli tähän asti matkan vaatimattomin. Paahdetut patongin palat olivat osittain palaneita.

Kuitenkin ruokaa oli sen verran, että sillä pärjäsi ihan hyvin.

Aamupalan jälkeen lähtö Zaragozan kautta Barceloonaan. Allucantta hostellin toinen omistajista sekä hänen äitinsä ja yksi työntekijöistä pääsi kyydissämme Zaragozaan.

Workshopien purku aloitettiin kyytiläisten jäätyä pois kyydistä. Jokainen ryhmä kertoi vuorollaan mistä pienryhmissä oli keskusteltu ja millaiset mahdollisuudet yhteistyöhankkeille on olemassa. Osalla keskustelut olivat olleet erittäin valaisevia ja jonkinlaisia mahdollisuuksia oli havaittu. Osalla yhteistyö mahdollisuudet katsottiin erittäin vähäisiksi. Silti yleisilmapiiri oli mielestäni positiivisen odottava siitä mitä tulevaisuus mahdollisesti tuo tullessaan.

Teimme pienen pysähdyksen Llaidassa. Jonka jälkeen jatkoimme ryhmien tulosten purkaa.

Ruokailemaan pysähdyimme taas samassa paikassa kuin mennessäkin.

Barceloonaan päästyämme majoituimme Hotelli Taberiin.

Seuraamme liittyi Aurinkomatkojen opas, joka tuli kertomaan meille Barceloonan nähtävyyksistä. Kävimme Sagrada Famillan kirkon iäisyys-projektin työmaalla, Park Grüell:n puistossa kävelemässä sekä Montjuic näköalakukkulalla. Bussin kiertoajelun aikana opas esitteli hyviä ostospaikkoja ja erityisiä rakennuksia.

Kiertoajelun lopussa osa jäi suoraan kaupungille ostoksille ja osa, kuten minä, menimme käymään ensi hotellilla.

20.30 suurin osa meistä lähti yhteiselle viimeiselle illalliselle ravintolaan, joka oli kuulemma entinen navetta. Ruokailun yhteydessä jutut ja vitsit lentelivät.

Osa joukostamme lähti heti ruokailun jälkeen takaisin hotellille ja osa meistä poikkosi baariin yhdelle tai useammalle.

Hotelliin päästyäni purin koko matkalaukun ja pakkasin uusiksi. Se oli erittäin hyvä idea, kun siten sain mahtumaan kaikki tavarat laukkuun paremmin. Nukkumaan menin noin 2:n aikoihin.

torstai 7.4.

Aamulla 7.00 herätys ja viimeinen tsekkaus, että matkalaukkuun oli tullut kaikki mukaan. Aamupalalle, joka oli taas monipuolisempi kuin kahtena edellisenä aamuna.

Tavarat linja-autoon ja matka kohti lentoasemaa alkoi.

Sisään kirjautumisessa edellemme kerkesi iso Japanilais-ryhmä ja siksi jouduimme jonottamaan pitkään. Pikainen käynti Tax-freessä ja viimeiset ostokset. Lentokoneen lähtö viivästy, kun lentoja oli edellämme lähdössä kymmenkunta ja saapuvia myös. Ilma oli pilvinen joten näkymä koneesta oli tasaisen pumpulisen valkoinen.

Helsinkiin laskeuduttaessa pääsi minulta syvä pettynyt huokaus "Siellä on lunta", olin kuvitellut kevään tulleen Suomeen poissa ollessani. Sää oli pilvinen ja sateinen, ihan keväisen kolea.

Matka Helsingistä Poriin tuntui todella lyhkäiseltä. "Pudottelimme" porukoita pois kyydistä matkan varrelle. Itse pääsin linja-autolla kotipihaan asti. Kello oli tuolloin 21.15

Tämä on minun näkemykseni matkan kulusta ja tapahtumista matkan varrelta.

4.4./ Katja Aalto

Zaragosassa tapasimme elinkeino- ja työvoimaosaston (Imefez) edustajan Ana Isabel Díez Alcoceban + meiltä minä ja Mervi

Keskustelumme eteni oman organisaation ja hankkeiden esittelystä, tulevaan ohjelmakauteen valmistumiseen ja lopuksi mahdollisten yhteisten hankkeiden miettimiseen. Johtopäätöksenä voi todeta, että aluksi kului merkittävästi aikaa toisen "systeemin" hahmottamisessa ja tutustumisessa. Mielenkiintoista oli kuulla heidän valmistautumisestaan käytännön toimijan näkökulmasta ilman korulauseita. Jatkossa, kun tahoillamme mietimme Eu suorahakuja elinkeino- ja työvoimapuolella, lupasimme olla yhteyksissä.

Ensin Ana esitteli Imefezin toimintaa. Alueella on 600 000- 700 000 asukasta, joten Leader- rahoitus ei ole varsinaisesti heidän heiniään. Hän edusti kaupungin työvoima- ja elinkeino-osastoa, joka ei suoraan kuulu kaupungin budjettiin vaan hakee rahoituksensa eri lähteistä eli varmaan vähän samaan suuntaan kuin tuleva elinkeinoyhtiö poislukien työvoima-asiat. Heillä oli kokemusta muutamasta hankkeesta, erityisesti yhteistyötä oli tehty Latinalaisen Amerikan maiden kanssa. Parhaillaan oli alkamassa muutaman miljoonan euron vesi-projekti.

Hänen mukaan hänen organisaationsa oli varautunut huonosti tulevaan ohjelmakauteen. Hän on useasti yrittänyt informoida esimiehiään rahojen vähenemisestä. Espanja on ollut tunnetusti saamapuolella Eu-rahojen jaossa pitkään. Tuntui jotenkin että Espanjan macho-kulttuurissa nuorten ja naisten edistykselliset ajatukset eivät saaneet niille kuuluvaa painoarvoa. Muutenkin hallinnollinen byrokratia tuntui olevan huomattavasti haastellisempi yksinkertaistenkin asioiden läpiviemiseen. Hankkeita hallinoivaa tahoja on kuulemma jouduttu hiljan taas vaihtamaan, kun byrokratia ei heillä(kään) taivu Eu-hankkeiden ajatusmaailmaan.

Mahdollisia tulevia yhteistyömahdollisuuksia voisi hänen osastollaan olla tulevan Porin seudun elinkeinoyhtiön kanssa. Hän tuntui olevan varteenotettava kontakti ajatellen suorahakuja eri Eu-ohjelmista tulevalla ohjelmakaudella.

Muuta matkalta:

1. Oli hieno tutustua espanjalaiseen mentaliteettiin ja ymmärtää taas hiukan enemmän latinalaiseen kulttuuriin kuuluvien organisaatioiden toimintatapoja.
 2. Matkan järjestelyt oli hoidettu erinomaisesti; aikataulut pitivät, tapaamiset oli mielenkiintoisia ja vapaa-ajalla (siis mitä sitä jäi illallisen jälkeen..) oli mukavaa
 3. Toisaalta tällaisella matkalla vertailu omaan toimintaan on opettavaista; tuli tunne että meillä onkin asiat oikeastaan aika hyvällä mallilla.
 4. Matkan aikana syntyi myös suomalaisten edustajien kesken (joita en useita etukäteen tuntenut) ihan mielenkiintoisia keskusteluja ja myös mahdollisia tulevien hankkeiden aihioita.
-

Olli Helkkula

**MUISTIO
04.04.2005**

Karhuseutu maailmalle –hanke

YRITTÄJÄRYHMÄN KOKOUS

Aika: 04.04.2005 klo 10.30-13.00

Paikka: Zaragozan kaupungin talo

Läsnä: Ventura Ramos

Cámara de Comercio
Francisco Vitoria 9 – 6 A

50008 Zaragoza

ESPAÑA

976 225 509

607 225 520

venturamos@wanadoo.es

Pekka Niemelä pj

Olli Helkkula siht.

1. Osallistujien taustaorganisaatiot

Käytiin läpi osallistujien taustaorganisaatiot. Ventura Ramos edusti "Cámara de Comercio" nimistä organisaatiota, joka vastaa ehkä meidän kauppakamaria (nimestä päätellen). Tämä organisaatio edustaa kaikkia alueen yrittäjiä, joiden on pakko kuulua siihen. Osallistumismaksu peritään suoraan tietty prosentti yrityksen liikevaihdosta. Tämän takia Ventura Ramos edusti tuhansia yrityksiä. Heidän tehtävänsä on auttaa yrityksiä monella tapaa. He auttavat yrityksiä mm. messujärjestelyissä, luomaan uusia yhteyksiä, viennissä yms. Lisäksi he auttavat maahanmuuttajia perustamaan omia yrityksiä. Organisaatiossa työskentelee n. 40 henkilöä.

2. Yhteistyömahdollisuudet

Keskusteltiin edustammiemme alueiden yhteistyömahdollisuuksista. Koska Ventura Ramos edusti niin suurta organisaatiota, hänellä on lähes kaikkien alojen yritysten yhteystiedot. Tämän takia hän haluaisikin meidän pyytävän meitä kiinnostavien yritysten yhteystiedot sektoreittain. Hän tuntui olevan kiinnostunut meidän kierrätysjärjestelmästä ja jätehuollosta. Erytisesti häntä kiinnosti raatojen keräilyjärjestelmä (uusi EU-direktiivi)

3. Jatkotoimenpiteet

Ventura Ramos vaikutti aidosti kiinnostuneelta tekemään yhteistyötä kanssamme ja koska Zaragosan talousalue on niin suuri on tätä mahdollisuutta syytä käyttää hyväksi. Hän mm. ehdotti alihankintatuotannon aloittamista.

Levitämme tietoa tästä kontaktista alueellemme ja seuraavat yhteydenotot hoidetaan yrittäjäyhdistysten kautta.

ZARAGOSA 4.4.2005

Leader+ -ryhmä

Osallistujat: Maija-Riitta Honkala (puheenjohtaja), Karhuseutu ry/Aktiiviset Karhukylät –hanke
Niina Harju (sihteeri), Karhuseutu ry
Viveka Lanne, Karhuseutu ry/Pinomäen kyläyhdistys ry
Antonio Martínez Valero, Unión Sindical de Comisiones Obreras/Fundación Aragea -hanke
Ana Isabel Marco, Club de Marketing

- ryhmän alkajaisiksi esittelimme itsemme ja kerroimme kukin, mitä teemme tyksemme ja miten muuten liitymme Leader –toimintaan
- miltei koko workshopin aika kului siihen, kun isännät kertoivat matkailuhankkeesta, joka heillä on meneillään, lisäksi keskusteltiin alueidemme yhteneväisyyksistä ja eroavaisuuksista
 - o hanke kuulosti erittäin kiinnostavalta ja isännät lupasivat toimittaa meille aiheesta lisämateriaalia postitse (Maija-Riitalle)
- Antonio työskentelee pääasiallisesti Zaragosan Leader+ –ryhmässä Unión Sindical de Comisiones Obreras
- lisäksi hän tekee hankkeen johtajan työtä Comarcán alueella
 - o alueella pieniä kuntia, joissa vähän asukkaita
 - o pyritään tekemään alueesta lomakohde, yhdessä toisen projektin kanssa 26 työntekijää
 - o pohjoinen linnareitti Pyreneillä
 - luodaan keskus, jossa kerrotaan alueen menneestä elämästä
 - reitin varrella tutustutaan luostareihin, joissa ovat asustaneet yläluokan munkit sekä vuoriston luoliin, joissa ovat asuneet alaluokkaan kuuluneet munkit, lisäarvoa reitille luovat alueen joet ympäristöineen
 - o hankkeen rahoitus tulee osin Lederista, osin aluehallinnolta ja osin jostain kolmannelta lähteestä
 - o tarjotaan bonuksia (ja työpaikka) niille, jotka haluavat asua maaseudulla (yleensä asutaan kaupungissa ja käydään töissä maalla)

- o hanketta rakennetaan kahta kautta; rakennetaan alueelle yrittämisen mahdollisuuksia ja luodaan turismille mahdollisuuksia
-

Karhuseutu ry:n Karhuseutu maailmalle hankkeen Espanjan matkan raportti musiikki Workshopista Zaragozan kaupungintalolla 04.04.2005

Nakkilan Seudun Harmonikkojen edustajat: Vesa Formunen, taiteellinen johtaja, Martti Henttonen, puheenjohtaja

Zaragozan Yliopiston kansanperinne musiikin edustajat: Pilar Bernad, Laura Perez, Angel Sanchez

Arafolkin edustaja: Alberto Turon

A.C. Cachirulo:n edustaja Fior Alejondre

Grupos Folkin edustaja: Miguel Angel Fraile

Aires De Albada:n edustaja: Juan Labrador

Xinglar:in edustaja: Raul Vicen

Tilaisuuden aluksi Vesa Formunen esitteli Nakkilan Seudun Harmonikkojen toimintaa ja yhdistyksen musiikillista taustaa.

Seuraavaksi Yliopiston edustajat kertoivat toiminnastaan ja valittelivat musiikkinsa saamaa vähäistä arvostusta.

Muiden ryhmien kanssa käytiin mielenkiintoista keskustelua mahdollisesta kulttuurivaihdosta. Ilmeni että kaikki ryhmät toimivat Zaragozan keskustan alueella, joten eivät voi saada Leader+ rahoitusta hankkeeseen.

Kaikki ryhmät olivat halukkaita ottamaan Nakkilan Seudun Harmonikat esiintymään tilaisuuksiinsa.

Keskustelua vaikeutti ryhmien suuri määrä, joskin saatiin enemmän ajatuksia kuultavaksi. Yhteinen asia molemmin puolin tuntui olevan toiminnan rahoituksen vaikeus, eli vaikeudet hyvin samanlaisia molemmin puolin.

Vaihdoimme äänitteitä ja erilaisia esitteitä, niin musiikista kuin asuinpaikasta kertovia. Internetsivuilta löytyy tietoa kaikista ryhmistä. Arafolk.net sivuilla on myös linkkejä folkryhmien sivuille. Suurin osa sivuista on valitettavasti Espanjan kielisiä.

Workshopin anti oli mielenkiintoinen, joskin ryhmien määrästä johtuen aikaa olisi voinut olla vaikka enemmänkin.

Tilaisuuden loppuksi Vesa Formunen antoi live-esityksen harmonikalla suomalaisesta polkasta, saaden hyvät aplodit tulkinnastaan.

Martti Henttonen

puh.joht.

Nakkilan Seudun Harmonikat

TIISTAI 5.4.2005 / Niina Harju

Hotelli Secaiza, Berrueco

Päivä alkoi ryhmämme yhteisellä aamiaisella klo 8.00. Workshopin espanjalaisten edustajien ”ydinryhmä” – Jose kumppaneineen - saapui jo klo 8.30 ja he aloittivat keskustelut Jaanan kanssa.

Varsinainen workshop aloitettiin klo 9.30 ja espanjalaista porukkaa saapui aina klo kymmeneen saakka. Jose esitteli meille espanjalaiset osallistujat, joista hyvin harva puhui englantia – oliko se sitten kiinni taidoista vai haluista – ja sen jälkeen me esittelimme itsemme Josen toimiessa tulkkina.

Esittelyjen jälkeen Jaana kertoi Karhuseutu maailmalle -projektista ja Karhuseudun hallituksen jäsen Viveka Lanne valotti Karhuseutu ry:n toimintaa. Rahoituskuviot, lähinnä avustusprosentit, aiheuttivat kovasti keskustelua, koska ne ovat Espanjassa paljonkin erilaiset kuin meillä. Viimeiseksi Satakuntaliiton matkailusihteeri Ulla Koivula kertoi Satakunnan alueesta ja matkailuasioista.

Esittelykierroksen jälkeen pidettiin lyhyt tauko ja sen jälkeen jakauduttiin kolmeen työryhmään – Leader+, yrittäjyys ja matkailu, joissa aloitettiin varsinainen workshop -työskentely.

Kaikkien ryhmien keskusteluissa käytiin läpi monenlaisia asioita, aina Espanjan alueen taloudellisesta tilanteesta ja naisten asemasta mahdollisiin yhteisiin kiinnostuksenkohteisiin ja hankkeisiin.

Klo 12.15 pidettiin kahvitauko ja sen jälkeen työryhmät jatkoivat keskustelujaan ruokailuun saakka, joka tapahtui klo 13.45. Lähdimme hotellilta jatkamaan matkaamme klo 15.30.

Ajelimme linja-autolla luonto-opastuskeskukselle, jossa oppaan johdolla kiersimme esillä olevaa näyttelyä, jossa kerrottiin alueen järvistä ja niihin liittyvästä eliöstöstä. Lisäksi poikkesimme pikaisesti matkan varrella olevalla lintujärvellä ja joku meistä sadetta uhmanneista pongasi sieltä muutamia lintujakin.

Jatkoimme matkaa seuraavaan majoituspaikkaamme, hostelli Allucantaan, jossa viivyimme sen verran, että kirjoitatuimme sisään ja veimme tavarat huoneisiimme. Tämän lyhyen piipahduksen jälkeen lähdimme tutustumaan paikallisiin Leader –hankkeisiin.

Aluksi ajoimme viinitilalle, joka tarjoaa maatilamatkailupalveluita. Tilalla oli panostettu majoitukseen, toisaalta piha-alue ja ympäristö olivat vielä kunnostamatta. Toinen käyntikohteemme oli viinimuseo, jonka omistaja edelleenkin valmistaa viiniä, mutta tekee sitä ekologisesti vanhoihin menetelmin. Lisäksi museolla oli luokkahuone, jossa alueen lapsille pidetään viinikoulua. Museolla oli paikalla myös paikallistelevisio, jonka ohjelmaan mekin pääsimme mukaan, Jaanaa jopa haastateltiin. Viinitilalta lähdettyämme ajoimme pikaisesti kaupungin läpi ja palasimme hotellille noin klo 21. Siellä meille oli varattu yhteinen ruokailu ja sen jälkeen pääsimme katsomaan elokuvaa, jossa esiteltiin alueen luontoa ja linnustoa. Tämän jälkeen osa porukasta poistui nukkumaan ja osa jäi vielä istumaan iltaa, Formusen Vesan haitari kaiveltiin esiin ja laulu raikasi. Ja pantiinpa siellä kuulemma jalallakin koreasti, niin taittuivat lambadat kuin Säkkijärven polkatkin...

WORKSHOP

BERRUECO 5.4.2005

Leader+ -ryhmä

Osallistujat: Olli Helkkula (puheenjohtaja), Karhuseutu ry
Niina Harju (sihteeri), Karhuseutu ry
Mervi Seppä, Karhuseutu ry/Kaasmarkun kyläyhdistys ry
Viveka Lanne, Karhuseutu ry/ Pinomäen kyläyhdistys ry
José Ángel Garcia, Jiloca y Callocanta
Serafin Navarro, Jiloca y Callocanta

- aluksi esittelimme itsemme
- käytiin vilkasta keskustelua erilaisista asioista, mm. toiminta-alueidemme yhteneväisyyksistä ja eroavaisuuksista, Leader –systemin eroista sekä paikallisesta hankkeesta, johon isännät hakevat kumppania
- vertailtiin Suomen ja Espanjan yleisiä elinolosuhteita; Espanjassa kauttaaltaan asiat huonommin, mm. pienemmät palkat, naisia ei mielellään palkata töihin (muuttumassa), etätöitä tehdään vähän koska olosuhteet eivät sitä salli (yhteydet toimivat vuoriston takia huonosti)
- elinkeinoina vuoristoseudulla maatalous ja elintarviketuotanto (viini ja pasta)
- Leader -systeemi poikkeaa paljon meidän käytännöistämme; ryhmän tuki korkeintaan 35%, alimmillaan 17%, samaan hankkeeseen voi kuitenkin hakea myös muuta kunnallista/kansallista rahoitusta, myös työllistettyjen käyttö on mahdollista, lisäksi hankkeen hyväksyminen menee eri kanavia; kuntatasolla, aluetasolla, ministeriötasolla
- toiminta on tunnettua ruohonjuuritasolla, ihmiset ovat kiinnostuneita kehittämään omaa elinympäristöään (myös yksityiset)
- alueella on meneillään projekti (päädyimme siihen, että projekti on lähinnä meidän MEHU -ohjelmaamme vastaava), johon haetaan kansainvälisiä kumppaneita
- mietittiin, miten yhteistyö saataisiin toimimaan ja mitkä olisivat yhteiset päämäärät
- lintuturismiverkoston (hankkeen) sisältämiä asioita:
 - o uutta tietoa resurssien hyväksikäytöstä, uutta teknologiaa
 - o parempaa elämää maaseudulle
 - o lisää työmahdollisuuksia
 - o lisää yhteistyötä ryhmien välille
 - o luontoturismin kasvattaminen
- mitä meiltä halutaan:
 - o asiakirja, jolla ilmoitetaan tahto osallistua hankkeeseen
 - o 18.000 euroa (voisi olla mahdollista ostopalveluiksi pilkottuna), joka sisältää:
 - verkoston hallinta
 - partnerien haku
 - kokoukset (kuukausittain kussakin kumppanimaassa ja muut tarvittavat)

- projektin etenemisen raportointi
 - esittelytilaisuudet kaikissa projektin jäsenmaissa
 - materiaalia
 - muita tietoja aiheeseen liittyvistä asioista
- yhteistyöprojekteissa kaikki kulkee yhden henkilön kautta – yhteydenotot vain yhteyshenkilöön, hän hoitaa Espanjan päässä kontaktit ja etsii yhteistyökumppanit
-

Matkakertomus 6.4.05 /Viveka Lanne

Pohjois-Espanja 3. – 7.4.2005 / Viveka ja Into

Matkat Porista Helsinkiin ja Helsingistä Barcelonaan sujuivat mainiosti ilman jonotteluja tai muita ongelmia.

Barcelonan kentältä päästiin niin ikään mutkitta matkaan kohti Zaragosaa. Bussimatka oli pitkä, mutta ympäristö ja maisemat sen verran Suomesta poikkeavia, että katseltavaa riitti.

Ensimmäinen kulttuurisokki iski lounaspaikassa Lleidassa. Tavallinen tienvarsihuoltoasema, jonka palvelu oli selvästi heikompi tasoista kuin Suomessa. Jotenkin odotusarvo oli, että palvelu olisi ollut kaikkialla erittäin ystävällistä ja huolehtivaa, sen sijaan monessa muussakin kuin tässä lounaspaikassa palvelu oli vähimmäisvaatimukset täyttävää, eli myytiin tavara tai tuotiin ruoka, mutta hymyillä ei sitten tarvinnutkaan, tai muuten yrittää ymmärtää ulkomaalaisia.

Zaragosassa hotellin taso ja erityisesti aamiaispöytä sai kyllä silmät selälleen, mutta sielläkään palvelu ei korreloinut ruuan laatuun.

Varsinaiseen asiaan: Zaragosassa kaupungin vastaanoton virallisuus ja muodollisuus hämmästytti, samoin englannin kielen osaamisen puute. Isot herrat eivät puhuneet englantia, sitä varten oli tulkit. Meitä pidettiin ilmeisen tärkeinä vieraina, koska kaupungintalollakin oli tavallaan kaksi vastaanottoa, ensin apulaiskaupunginjohtajan kanssa oma, ja sitten varsinainen workshop, johon osallistui yllättävän paljon ihmisiä.

Into 4½ kk sai ihan spesiaalisen vastaanoton. Inton läsnäolo ensin selvästi hämmästytti, mutta naamat palautuivat nopeasti peruslukemille, ja sen jälkeen Intolle riitti lepertelijöitä ja hoitajia. Into on nyt mm. kätellyt apulaiskaupunginjohtajaa, ja tämän erittäin huolellisesti itsensä laittanut sihteeri / asioiden hoitaja vaati saada tuudittaa Inton sylissään uneen.

Work Shopissa osallistuimme ns Leader+ ryhmään, mutta vastapuoli osoittautui olevan paikallisen turismia hoitavan organisaation väkeä. He esittelivät meille laajasti alueensa turismin kehittämisen suunnitelmia: eteläinen luostarireitti, pohjoisen linnareitti, ja alueen halki kulkevat jokireitit. Suunnitteilla oli mm. vanhan rautatien käyttöönotto erityisiä turismiajeluja varten. Nämä olivat siis vasta alullaan, turismi ei ollut vielä kovin kehittyneitä alueella. Reittejä laitettiin kuntoon erityisesti silmälläpitäen Zaragozassa järjestettävää vuoden 2008 Expoa. Turismin kehittämisen kantava idea oli lisäksi lapset. Ihmiset ajattelivat, että jos alue on myös lapsille houkutteleva, vanhemmat tulevat sinne. Sinänsä meidän tekemisistämme tai Leader+ yhteistyöstä kanssamme kokoustaneet matkailuihmiset eivät olleet kiinnostuneet.

Workshopin jälkeen tutustuimme oppaan johdolla kaupunkiin, jossa on paljon historiallisia rakennuksia. Pohjoismaalaisella ihmiselle kaupunki näyttäytyy erilaisena ja kiinnostavana, sen sijaan keski- ja eteläeurooppalaisille ihmisille kaupunki itsessään ei liene mitenkään ihmeellinen, heillä kun on omasta takaa samantyyppistä rakennuskulttuuria.

Vierailimme kaupungin suurimmassa kirkossa, jossa oli koko ajan pientä liikennettä, ihmisiä tuli ja meni, uskonnollisuus kuuluu edelleen vahvasti ihmisten, nuortenkin, elämään, ja nyt vielä paavin kuolema toi oman lisänsä kirkon toimintaan. Kirkkoa restauroitiin jatkuvasti, ja siihen täytyykin mennä erittäin runsaasti rahaa vuositasona. Samoin muiden kaupungin historiallisten rakennusten korjaukseen. Espanjassa vanhojen rakennusten restaurointi vaikuttaa olevan melkoinen taloudellinen tekijä, siinä liikkuvat suuret rahat, ja merkitys työllistäjänä on suuri.

Virallisen ohjelman jälkeen ehdimme ns. vapaalle ja kävimme lounastamassa sattumalta valitussa paikassa. Ensimmäinen paikka, jossa palvelu oli todella ystävällistä, ja kielitaidon puutteesta huolimatta halu ymmärtää ja tulla ymmärretyksi suuri.

Illalla siirryimme varsinaiselle Aragonin maaseudulle, ajoimme seuraavaan määränpäähämme kurkijärven rannalle. Zaragozalaiset olivat kuvanneet tulevaa matkaamme niin, että kun olemme ajaneet kaupungin teollisuusalueen läpi, matkamme jatkuu monia kilometrejä keskellä ei mitään. Kuitenkin matkan varrella oli viljelyksiä ja taloja paikka paikoin, samoin kyläkeskittyviä. Meidän näkökulmastamme matkalla oli siis paljonkin katsottavaa. Loppumatkan tie kiemurteli ylös vuoristoon, maisemat olivat upeat, ja tie hyvässä kunnossa.

Majapaikkamme, uusi hotelli Secaiza, hämmästytti hieman. Hieno paikka, tavallaan keskellä ei mitään. Hotelli nojautui toistaiseksi kurkijärveen, jonka rannalle oli rakennettu pieni opastuskeskus, muuta tarjottavaa paikalle ei vielä turistille juuri ollut. Mahdollisuuksia alueella sen sijaan olisi. Vaellusreittejä, hiljaisuusreittejä... Turistien saamiseksi esitteiden ja opastusten kääntäminen englanniksi ja esimerkiksi ranskaksi olisi välttämätöntä. Lisäksi markkinoinnissa olisi työsarkaa.

Seuraavan päivän Workshopissa kävikin ilmi, että juuri kurkijärven matkailun kehittämiseen paikalliset Leader+ ihmiset haluaisivat karhuseutulaisia yhteistyöhön. Tosin se jäi ainakin minulle epäselväksi mikä oli heidän yhteistyöhalunsa, muu kuin jonkun tietyn rahan maksaminen heidän hankkeeseensa osallistumiseksi. Esimerkiksi työntekijävaihdosta Leader ryhmien välillä ei ollut mitään puhetta, heidän toiveensa keskittyi nimenomaan matkailun edistämiseen eli yhden ison projektikonaisuuden hyödyntämiseen ja esiintuomiseen Karhuseudulla. Yhteistyökumppaniksi meiltä sopisi esimerkiksi Porin seudun matkailutoimi tmv, mutta sekin jäi epäselväksi että miten. Me toisimme Suomesta oman alueemme lintuuhmisiä matkalle Gallocantaan?

Iltapäivän ja illan kiersimme aluetta ja tutustuimme mm. majoitustarkoitukseen kunnostettuun rakennukseen ja viinimuseoon. Nekin olivat ikään kuin puoliksi tehtyjä. Majoituspaikassa oli huoneistot tehty viimeisen päälle laadukkaiksi ja siisteiksi, mutta piha oli kuin kaatopaikka. Viinimuseossa oli itse museo tehty hienosti, esineet olivat siististi paikallaan, mutta esimerkiksi englanninkielisiä selitystauluja olisi kaivannut, ja myös viinimyymlää. Missään, missä kävimme, ei myyty mitään. Kuitenkin hankkeiden ja rakentamisen taustalla on alueen väen pitäminen seudulla ja heidän toimeentulonsa turvaaminen. Paikallistelevisio oli kiinnostunut suomalaisvieraista, he kävivät tekemässä

meistä juttua viinimuseossa. Viinimuseon omistaja oli selvästi tärkeä herra kylällään, tv-jutun paikka lienee valittu sen perusteella. Alueen esittely päättyi oikeastaan vasta kello 23 jälkeen, sillä seuraavan yöpymispaikkamme, hostelli Allucantan isännät halusivat vielä esitellä seutua videon avulla illallisen jälkeen.

Seuraava päivä sujuikin matkan antia purkaen linja-autossa matkalla Barcelonaan. Barcelonassa saimme Aurinkomatkojen oppaan suomenkielisen opastuksen kaupungista, joten lyhyessäkin ajassa tulivat kaupungin pääasiat tutuiksi.

Kotimatka Suomeen meni niin ikään hyvin, lento myöhästyi hieman, mutta olimme kuitenkin hyvissä ajoin illalla Porissa. Kaiken kaikkiaan koko matka oli erittäin onnistunut, ja tuuriakin taisi olla mukana. Ketään ei ryöstetty, kukaan ei joutunut hankaluuksiin viranomaisten kanssa, kukaan ei myöhästynyt sovituista aikatauluista, ei saanut ruokamyrkytystä...

Kiitos Jaana.

Huomioita:

Kielitaito ja palvelu: Englannin kielitaito puuttui suurimmalta osalta niin palveluammateissa kuin viroissakin. Tulkin käyttö oli heille itsestään selvää. Palvelu vaihteli huomattavasti. Sekä palvelun että kielitaidon suhteen on paljon tekemistä, ennen kuin alue pystyy tosissaan houkuttelemaan ulkomaalaisia turisteja.

Neuvottelukulttuuri: Hyvin muodollista ja kangertelevaa. Etenkin maaseudulla asioista puhuvat ja sopivat miehet. Heidän oli hieman vaikea hyväksyä naisia neuvottelu- ja keskustelukumppaneiksi. Todelliseen konkreettiseen yhteistyöhön ei myöskään ole helppo päästä. Nytkin espanjalaiset kertoivat omista asioistaan rajoitetusti, kysyivät meidän käytännöistään mitä tarvitsivat, mutta eivät esimerkiksi juurikaan halunneet vastata suomalaisten tekemiin kysymyksiin, tai ottaa kantaa suoriin esityksiin. Tuli hieman sellainen olo, että pysykää te omalla tontillanne, me pysymme omallanne, mutta jos voitte meille jotenkin jostakin jotakin maksaa, niin rahaa vastaanotetaan. Vastavuoroisuus jäi myös hämäräksi. Ajatus yhteistyöstä suomalaisten kanssa oli heille mitä suurimmassa määrin pyrkimys saada suomalaisia turisteja alueelle.

Ajankäyttö ja organisointi: Sovitut ajat ja tapaamiset pitivät hämmästyttävän hyvin paikkansa. Tosin tiistaina Gallocantassa saimme kokea myös eteläeurooppalaisen tavan järjestää ohjelmaa. Määränpäästä ei etukäteen ollut ihan varmaa suunnitelmaa, ja aikataulukin jousti sujuvasti. Kaikki sujuu kuitenkin Espanjassa leppoisissa merkeissä, ei ole niin väliksi jos aikataulu ei ole minuutin päälle, tai järjestelyt viimeisin päälle. Tässä olisi meillä opetuksen paikka. Suomessa sekä isännät että vieraat helposti ärsyyntyvät muutoksista ja poikkeuksista.

Lapsi matkassa: Into 4½ kk sai kaikkialla ihastuneita katseita, joskin workshoppeissa myös hämmästyneitä katseita. Täysin vieraat ihmiset saattoivat tulla koskettamaan vauvaa ja lepertelemään sille. Barcelonan lentokentän turvatarkastuksessa naisvirkailija jäi lepertelemään Intolle ja haki vielä mieskollegansa vierestä katsomaan. Tämä muutaman minuutin lepertely pysäytti jonon, mutta se ei tuntunut virkailijoita haittaavan.

Ruoka: Liha tuotiin paloina, ei fileinä, niin kuin meillä ravintoloissa useimmiten. Kypsennysmenetelmänä käytettiin keittämistä ja uunia, ei niinkään paistamista. Ruoka ei ollut kovin mausteista, sen sijaan pöytämausteita, viinietikkaa ja oliiviöljyä käytettiin reilusti. Ruokalistat olivat pääsääntöisesti espanjaksi, ja usein jäi osin arvailujen varaan, mitä pöytään tulee. Hintataso ei ollut kovinkaan paljoa Suomea edullisempi ruuassa, sen sijaan viini oli huomattavasti edullisempaa. Senkin laatu vaihteli. Myös kattaus vaihteli, sitä ei tunnutta pitävän niin tärkeänä asiana kuin Suomessa. Esimerkiksi alku- ja pääruoka syötiin samoilla aterimilla.

Ympäristö: EU:n ympäristölainsäädäntöä ei selvästikään noudateta kovin kirjaimellisesti, jäteongelmat, kaatopaikka-asiat ym olivat selvästi ratkaisematta. Ebrojoen vesi oli koskemiskelvotonta.

Kello 8 - Aamiainen hostelli Allucantassa:

"espanjalainen aamiainen" paahdettuja patonkisiivuja, voita ja marmeladia, muffinsseja ja keksejä, kahvia, teetä, kaakaota ja vettä.

Kello 8.50 – Lähtö kohti Barcelonaa

Annoimme kyydin hostelliin toiselle omistajalle, hänen äidilleen ja perhetutulle Zaragozaan. Zaragozasta matka jatkui moottoritietä kohti Barcelonaa.

Matkalla purettiin kahden workshop-päivän antia. Molempien päivien ryhmissä käydyt keskustelut käytiin läpi niin, että kaikki matkalla olleet saivat tietoa muiden ryhmien keskusteluista.

Puoliilta päivin pysähdyimme lounaalle Lleidassa, Zaragozan ja Barcelonan puolella välissä sijaitsevassa kaupungissa.

Barcelonaan hotelliin Taberiin saavuimme kello 15.15.

Kello 16 – Kiertoaajelu Barcelonassa Aurinkomatkojen oppaan Piia Hamporin johdolla.

Tutustuimme Barcelonan tunnetuimpiin nähtävyyksiin, mm. kuuluisiin aukioihin, edelleen rakenteilla olevaan katedraaliin, muuhun kaupunkiarkkitehtuuriin ja olympialaisten pitopaikkaan.

Kiertoaajelu päättyi kello 18.30, jonka jälkeen oli vapaata ostos- tai lepäämisaikaa kello 20.30:een.

Kello 20.30- Yhteinen illallinen vanhassa kaupungissa sijaitsevassa vanhaan navettaan rakennetussa ravintolassa.

Raportin koonnut Jaana Mälkki

Kiitos kaikille matkalle osallistuneille oikein mukavasta matkasta!

